

суттєво урізані його самоврядні права і фінансування багатьох соціальних потреб. Із часом ситуація покращилася, особливо з моменту визначення тут регіонального центру новоствореної греко-католицької єпархії.

У цьому аспекті цікаво відзначити, що на момент перебування міста у власності феодалів із роду Другетів, з 14-го по 17 століття, об'єм його самоврядних прав і капіталовкладень у міську інфраструктуру був набагато вищим, ніж у перші десятиліття повернення його у власність Корони. Для ілюстрації наведемо об'єм фінансування лікарні наприкінці 18 століття: 128 форинтів статутного капіталу та 50 форинтів + 60 мірок зерна щорічно, які забезпечувалися за рахунок міста. Згадаємо, що статутний капітал інтернату для дітей священників мав статутний капітал 30800 форинтів і був утворений в основному за рахунок пожертвувань.

РОЗДІЛ 11

Чернечий інститут виховання дівчат
у м. Ungvár. Засновники інституту,
його покровителі
та статистичне становище вихованців

1. Перший навчальний заклад для дівчат був утворений у 1859 році за ініціативою Мігалья Гааш, римо-католицького єпископа Сатмарського, до дієцезії якого належав і Ужгород. До цього моменту вихованням дівчат особливо не переймалися. Родини, які хотіли надати освіту своїм донькам, направляли їх на навчання переважно до Пешта, Кошіц або Прешова. На початку, для школи було взято в оренду одну з будівель, розташованих на вулиці Капітульній, що на-

лежала Короні. У 1860-1861 роках було придбано та реконструйовано під потреби школи іншу споруду, що межувала з парафіяльним домом і римо-католицькою церквою – сучасне приміщення Музичного коледжу. Фінансування відбувалося за рахунок єпископа, священників, благодійників, а також міста. Сама будівля придбана за 7000 форинтів.

Цікавою була практика надання доходу з власного капіталу на потреби інституції. Зокрема, колишній декан і настоятель парафії в Ужгороді Гусар Шандор надав 2000 форинтів капіталу, відсотки з якого щорічно зараховувалися на утримання школи; після його смерті і сам капітал переходив у її власність. Місто забезпечувало по 200 форинтів щорічно.

2. Забезпечення навчання здійснювали директор, чотири вчителі та два помічники вчителя; більшість співробітників було монахиями Ордену дочок милосердя з Сатмарської дієцезії. Навчання відбувалося протягом трьох років і включало у свою програму угорську, німецьку і грецьку мови, арифметику, історію, географію, природознавство, малювання, співи і хатню жіночу роботу. Загальна кількість учениць у 1859-1860 навчальних роках складала 257 осіб.

1775